

LEBRIS

We know
books

Elena Farago

CĂTELUSUL ȘCHIOP

și alte poezii

Andreas
PRINT

Cățelușul șchiop / 7
De ziua mamei / 9
Cloșca / 10
Tanu / 11
Fluturii / 12
Nelu / 13
Șireata / 14
Motanul pedepsit / 16
Rândunica / 17
Puișorul moțat / 19
Cucu / 21
Un porumbel / 23
Doi frați cumiți / 24
Licuriciul / 26
Sfatul degetelor / 28
Visul lui Viorel / 30
Bondarul lenes / 35
Gândăcelul / 36
Pedeapsa mței / 38
Vrăbiile / 39
Pușculița / 41
O fetiță cuminte / 42
În Dumineca Floriilor / 43
În ziua de Paști / 45
Sticletele / 46
Vine toamna / 47
Cocoșelul / 48
Doi prieteni / 50
Micul vânător / 52
De spus la jocul de-a ascunsul / 56
Schițe / 58
Patru găze năzdrăvane / 63

Eu am numai trei picioare,
 Și de-abia mă mișc: țop, țop,
 Râd când mă-ntâlnesc copiii,
 Și mă cheamă „cuciu șchiop“.

Frații mei ceilalți se joacă
 Cu copiii toți, dar eu
 Nu pot alerga ca dânșii,
 Că sunt șchiop și cad mereu!

Și stau singur toată ziua
 Și plâng mult când mă gândesc
 Că tot șchiop voi fi de-acuma
 Și tot trist am să trăiesc.

Și când mă gândesc ce bine
 M-aș juca și eu acum,
 Și-aș lătra și eu din poartă
 La copiii de pe drum!...

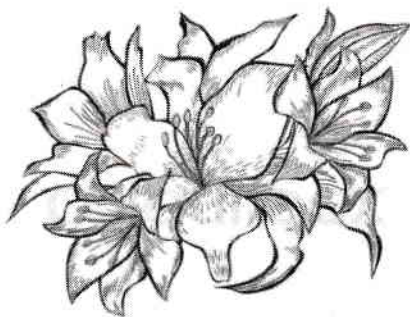
Cât sunt de frumoși copiii
 Cei cuminți și cât de mult
 Mi-ar plăcea să stau cu dânșii,
 Să mă joc și să-i ascult!

Dar copiii răi la suflet
Sunt urâți precum e-acei
Care m-a șchiopat pe mine,
Și nu-i pot iubi defel...

M-a lovit din răutate
Cu o piatră în picior,
Și-am căzut, și-am plâns atâta,
De credeam că am să mor...

Acum vine și-mi dă zahăr
Și ar vrea să-mi fie bun,
Și-aș putea să-l mușc odată
De picior, să mă răzbun.

Dar îl las așa, să vadă,
Răul, că un biet cățel
Are inima mai bună
Decât a avut-o el.

Eu nu sunt destul de mare
Ca să pot să-nvăț măcar,
De pe carte, o urare,
Și nu sunt destul de mare
Ca să-ți dau un dar.

Dar îți dau o sărutare,
Ici, pe obrăjor,
Și pe mâna asta care
Mă-ngrijește-n fiecare
Zi, cu-atâta dor!

Zile lungi și voie bună
Îți doresc eu mult,
Și mă rog de flori să-ți spună
Să mă ierți, mămică bună,
Că nu știu mai mult!

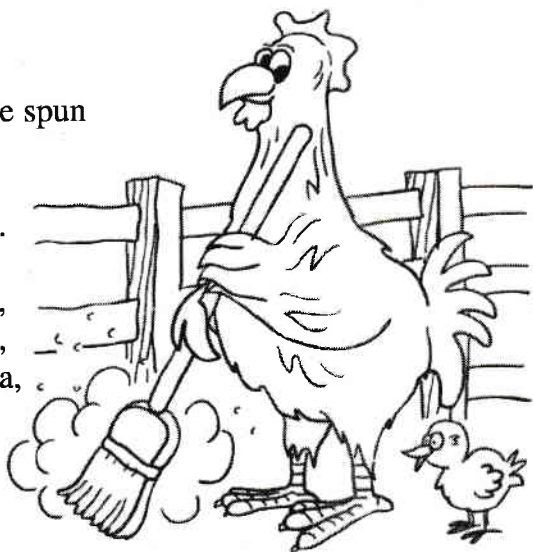

După Jean Aicard

Cot-cot-cot,
Cot, cot, cot,
Fac și eu ce pot, ce pot,
Cot-co-dac,
Cot-co-dac,
Pui să-mi împac...
Ciugulesc,
Mă zbârlesc,
Și mi-i chem, mi-i chem mereu,
Că nu-i las,
Nici un pas,
Făr-de mine, eu.

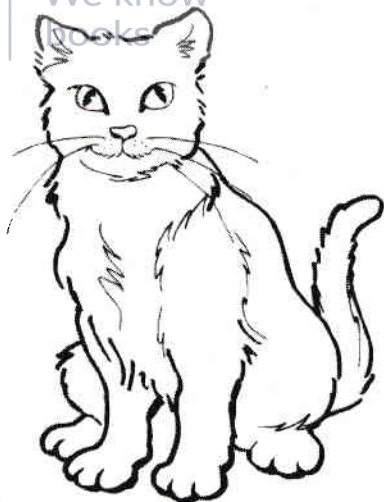
Și le-adun
Ce-i mai bun
Și seara, cu drag, le spun
Cot-co-dac,
Cot-co-dac,
Basmе, să-i împac.

Clonc-clonc-clonc,
Clonc-clonc-clonc,
Și-i adorm apoi așa,
Încălziți
Și păziți
Sub aripa mea.

Tanu i-un motan cuminte,
Și-i atât de curat,
C-are voie să se culce
Chiar cu pernele din pat.

Ilenuța îl iubește
Și se joacă mult cu el,
Astăzi însă-i supărată,
Nu l-a mângâiat defel!...

„Miau!“... o-mbie din fereastră,
Dar fetița stă pe loc:
– Taci, mări Tanule, că mie
Nu-mi mai vine să mă joc!,..

– Ce-ai pățit?..
– Nimic, dar mama
Așa aspru m-a certat!

– I-ai greșit ceva?
– De unde?..
Pentru că nu m-am spălat!..

– Știi, fetița mea cuminte,
Iartă-mă că-ți spun, dar eu,
Pentru asta, te-aș și bate
Dac-ai fi copilul meu!